

In quo. **G**loria Patri. LOCUS iste.

V. Hæc est domus Domini firmiter ædificata.
R. Bene fundata est supra firmam petram.

AD NONAM.

Añ. Lápides pretiosi.

Capitulum. Apoc. xxj. b

ET abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

R. br. Hæc est domus Domini, * Firmiter ædificata. Hæc est. **V.** Bene fundata est supra firmam petram. Firmiter. **G**loria Patri. Hæc.

V. Bene fundata est domus Domini. **R.** Supra firmam petram.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. Vesperis præter.

V. Domum tuam Domine decet sanctitúdo. **R.** In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Añ. O quam metuendus est * locus iste: vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

DIE II. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

Leccio iij. In Ps. cxxj.

MERÚSALEM, quæ ædificatur ut civitas, Fratres, quando dicebat ista David, perfecta erat illa civitas, non ædificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quæ modo ædificatur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificamini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orántibus. [169]

Leccio ii.

IPSA ergo modo civitas ædificatur. Præciduntur de montibus lápides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lápides in manibus

artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coædificari in structuram templi. Est ergo ista Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam. [169]

Leccio iij.

FUNDAMENTUM quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus basilicæ: et quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem. **R.** Mane. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Leccio iij. Cap. xix.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua. De Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Ex libro 8. in Luc. in fine.

ET confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolimus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione præstricti, et in Zachæo citius quam oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

R. Domus mea. [173]

Leccio iij.

DISCANT divites non in facultatibus crimen hæere, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt

adjumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo : sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, quæ fraude sustulerat, (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quaeruntur) uberiorem mercèdem quam conferèbat, acceperat.

℞. Lápides. [173]
Lectio iv.

ET bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se despèret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius statúram Scriptúra, nisi hujus expressit? Vide ne forte malítia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat : nondum viderat Christum : mérito adhuc pusillus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manentem, sicut ipse ait : Vidi Spíritum de-

scendentem sicut colúmbam, et manentem super eum.

Te Deum laudamus. 20.

DIE III. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. cclvj. de Temp.

Lectio iv.

Elèbritas hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo aedificamur, ut in fine sæculi dedicemur. Aedificium, imò aedificatio habet laborem; dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgèbant, hoc fit modo, cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi desilvis et montibus ligna et lapides præciduntur : cum vero catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabricorum et opificum dolantur, collineantur, complanantur. Verum tamen domum Dòmini non faciunt, nisi

quando caritate compaginantur.

℞. Orántibus. [169]

Lectio v.

Igna ista et lapides si non sibi certo ordine cohærent, si non se pacifice innècterent, si non se invicem, cohærendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Dénique quando vides in aliqua fábrica lapides et ligna bene sibi cohærére, securus intras, ruínam non times. Volens ergo Dòminus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam aedificando dicebat : Mandatum novum do vobis : Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Véteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruína jacebatis. Ergo ut eruamini a vestræ ruínæ vetustate, vos invicem amate.

℞. O quam. [169]

Lectio vj.

Consideret ergo caritas vestra, aedificari adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrarum. Cum enim aedificatur domus post captivitatem, sicut

dicitur : Cantate Dòmino canticum novum : cantate Dòmino omnis terra. Quod ibi dixit, canticum novum ; hoc Dòminus dixit, mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amanti est. Vox hujus cantoris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus : Dòminum enim amamus, quo nihil melius invenimus : ipsum amemus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℞. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex libro 8. in Luc. prope finem.

UÆ autem turba, nisi imperitæ confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientiae? Ergo Zachæus quamdiu in turba

est, non videt Christum : supra turbam ascendit, et vidit : hoc est, plebis jam transgressus inscitiam, méruit quem desiderabat, aspícere. Pulchre autem áddidit, Quia illa parte erat transiturus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi crediturus : ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℞. Domus mea. [173]

Lectio viij.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut fecundae altitudine arboris eminēbat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Domínica die relaxare animum, festivitatem admiscere deléctat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud : Arbor fici produxit grossos suos.

℞. Lápides. [173]

Lectio ix.

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Légimus áli-

bi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occultus defensor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærebat : iste jam supra legem relinquebat sua, et Dóminum sequebatur.

Te Deum laudámus. 20.

DIE IV. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectione de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. cclvj. de Tempore.

Lectio ix.

Aténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum. Conscidisti saccum meum : hoc pertinet ad ruínam. Quid ergo ad ædificium ? Et accinxisti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compungar. Quis est, qui loquitur ? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, con-

tínuo agnoscétis loquentem, ut amétis alloquentem. Quis est, qui dicere pótuit : Eruísti Dómine ab inferis ánimam meam ?

℞. Orántibus. [169]

Lectio v.

Cujus ánima jam ab inferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno ? Propónitur dedicatio, et cantátur liberatio, cánticum dedicatiónis domus, et dicitur : Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me : et non jucundásti inimicos meos super me. Atténdite Judæos inimicos, qui se putábant occidisse Christum, vicisse tamquam inimicum, perdidisse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℞. O quam. [169]

Lectio vj.

Resurrexit tertia die, et ejus vox est : Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me. Atténdite Apóstolum dicentem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundábantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatióne áliqui com-

pungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apóstolorum constantiæ diffamatióne áliqui compungebántur, et convertebántur : áliqui obdurábantur, et confundebántur, nulli tamen jucundábantur

℞. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij.

Cap. xix.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et híc princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Lib. 27. Moral. cap. xxvij. post medium.

Si veráciter sapiētes esse, atque ipsam sapiētiā contemplári appetimus, stultos nos humiliter cognoscámus. Relinquámus nóxiā sapiētiā, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiētes. Hinc rursus dicitur : Si quis vidétur inter vos sapiēns esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiēns. Hinc evangélicæ históriæ

verba testantur : quia Zachæus cum videre præturba nihil posset, sycómori arborem ascendit, ut transeuntem Dóminum cerneret. Sycómorus quippe ficus fátua dicitur.

℞. Domus mea. [173]

Lectio viij.

Pusillus itaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultitiam humiliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtiliter contemplántur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dóminum turba præpediit : quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritatis inténdat, curarum sæcularium tumultus premit. Sed prudenter sycómorum ascendimus, si próvide eam, quæ divinitus præcipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo stultius, quam amissa non quærere, possessa rapiéntibus relaxare, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúntis aliis patientiam præbere?

℞. Lápides. [173]

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascendere Dóminus præcipit, cum dicit :

Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum : Si quis te percússerit in dexteram maxillam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus transiens cernitur : quia per hanc sapiéntem stultitiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplationis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsito videtur, quam videre néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur : quia ad conspiciendum Dóminum, in eláta cogitationum suarum turba deprehénsi, adhuc sycómori arborem non invenerunt. *Te Deum. 20.*

DIE V. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

Ex Sermonibus cclvj. de Tempore.

Lectio iii.

Modo, quando impléntur ecclesiæ, putamus jucundári Judæos? Ecclesiæ edificántur, dedicántur, impléntur : quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultántis : Exaltábo

te Dómine, quóniam suscepisti me : et non jucundásti inimicos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus : Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℞. Orántibus. [169]

Lectio ii.

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prætium tuum. Conscidisti saccum meum. Evásimus ad saccum meum. Conscidisti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dicitur : Conscidisti saccum meum? Quómodo Patri dicatur, vis audire : Conscidisti saccum meum? Quia próprio Filio non pepércit, sed pronobis ómnibus tradidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nesciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est impius. Cónscidit saccum

láncea persecútor, et fudit prætium nostrum Redemptor. ℞. O quam. [169]

Lectio vij.

Cantet Christus Redemptor, gemat Judas venditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas vendidit, Judæus emit, malum negótium egerunt, ambo damnáti sunt, se ipsos perdidérunt venditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicáto. Dicat, audiámus : Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætítia : id est, conscidisti mortalitatem meam, et accinxisti me immortalitate et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lanceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℞. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir

nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. lxxvij. in
Lucae xix.

UÆ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus depósita gibbi sarcina per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus relicto ónere divitiárum, contépto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris : atque ideo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínice susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℞. Domus mea. [173]

Lectio viij.

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum significat. Qui quanto curis sæcularibus occupáti, tanto flagítiis depri-

méntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spírítu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat : quia grátie fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat : sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

℞. Lápides. [173]

Lectio ix.

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat : étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devicit : ita pusillus necesse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdum transcendat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro similis, sed altitúdine præstans, unde et a Latíniscelsa nuncupátur) ficus fátua dicitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab in-

credulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 20.

DIE VI. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. cclvj. de Temp.

Lectio ix.

ERgo, dum novam constructionem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenimus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermóne. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, proficiat. Quod hic factum corporáliter vidémus in parietibus, spiritaliter fiat in méntibus : et quod hic perféctum cernimus in lapí-dibus et lignis, hoc ædificánte grátia Dei, perficiá-tur in corpóribus vestris.

℞. Orántibus. [169]

Lectio v.

Pincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum : et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimam, excitávit afféctum, surrogávit auxiliium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis cónátus ut fácerent : ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℞. O quam. [169]

Lectio vi.

ET quia ópera bona in cónspéctu suo nunquam esse permittit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuet condígnam pro tanta operatione mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátie Deo nostro. Hanc enim ecclésiám, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum reliquiis ámplius honorári.

℞. Mane. [170]

In III. Nocturno.
Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis
Bedae Presbyteri. Lib. 5.
cap. lxxvij. in Luc. xix.

ST cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jericho Salvator, venit ad locum, ubi praecurrens Zachaeus sycocomorum conscenderat : quia missis per mundum sui verbi praecognitionibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardebat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus praeminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud : Oculi Domini super justos. Nam et nos quae amamus, videre ; ab his, quae exse-

cramur, intuitum festinamus avertere.

℟. Domus mea. [173]

Lectio viij.

Vidit ergo Jesus videntem se, quia elegit eligentem se, et amavit amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominicae incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycocomorum Jesu faciem speculari Doctor egregius ostendit, cum ait : Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itemque aliis exprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non solido cibo. Lac infirma temporariae dispensationis, solidum cibum ardua perpetuae majestatis appellans.

℟. Lapides. [173]

Lectio ix.

ET dixit ad eum : Zachae, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, et excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Phariseorum, hoc est, in Judaeorum synagoga do-

cebat : sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos et peccatores recipientem, contra avaritiam disputantem, et cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpebant ; pertaesus eorum facinora, discessit et aufugit, dicens : Relinquetur vobis domus vestra deserta. Hodie autem in domo pusilli Zachaei oportet illum manere : hoc est, novae lucis gratia coruscante, in humiliter credentium nationum corde quiescere.

Te Deum laudamus. 20.

DIE VII. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

Ex Homilia xxxiiij. in
cap. ix. Matth.

Lectio iii.

Domunus omnium domus est Ecclesia, in quam vobis prius ingressis nos intramus, discipulorum formam retinens : ideoque communiter omnibus statim atque ingressi fuerimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus.

Nemo igitur socordia torpeat : nemo saecularibus rebus suspensum animum habeat, cum jam ad praedicandum sacerdotes intraverint. Non enim parva huic rei imminet poena. Equidem millies potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic praedicans non audiri. Hoc mihi molestius esset quam illud, quandoquidem magis propria haec est, quam illa.

℟. Orantibus. [169]

Lectio ii.

NAM hic magnae illae nostrae opes positae sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum ? Nam haec sancta longe pretiosior est atque jucundior : et lucerna haec, quam illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiam haec multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet : quamvis pauci sint, qui eam possideant. Hic et lectulus est valde illo praestantior : divinorum enim Scripturarum requies quovis lecto suavior est. ℟. O quam. [169]

Lectio vij.

ET quidem si concórdia perfecté servaretur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúcti sumus, saltem quando huc convenimus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes, et íopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum caritáte nos suscipite : cumque, Pax vobis, dico : Et cum spírítu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℞. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelíi secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic

princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ST cum vidèrent omnes, murmurábant, dicétes, quod ad hóminem peccatórem divertisset, Manifestum est, Judæos semper Géntium odisse salutem. Scriptum est enim : Sequénti vero sábbato pene univérsa civitas convenit audire verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebantur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicétes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℞. Domus mea. [173]

Lectio viij.

STans autem Zachæus dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do paupéribus : et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus

IN OCTAVA

DEDICATIONIS ECCLESIE.

Duplex.

Omnia ut in die [161] præter Lectiones ij. Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti.

De Consecr. dist. 1. cap. 2.

Lectio iij.

Abernáculum Móysen, Dómino præcipiente, fecisse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divinum cultum expléndum, légitimus : et non solum divinis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinisse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii, quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et depónébant : in ipsis institutióibus, quæ jubénte Dómino conscriptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℞. Orántibus in loco isto,
* Dimitte peccáta pópuli

stans, id est, in ea quam cœperat, fidei veritate persistens, non solum se ex peccatóre convérsus, sed étiam inter perfectos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perfectus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus : quisquis ante conversiõnem innocéter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℞. Lápides. [173]

Lectio iij.

AT qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deinde quod sibi remánerit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérigit, dat paupéribus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stultitia, quam de sycómoro publicanus quasi fructum vitæ légerat : rapta videlicet réddere, própria relínquere, visibilia contémnere, pro invisíbilibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum. 20.

tui Deus, et ostēde eis viam bonam, per quam āmbulent, et da glōriam in loco isto. *℟.* Qui regis Israel intēde, qui dedūcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimitte.

Lectio v.

Quāliter ergo David regum piissimus amplificaverit cultum Dei, et templum Dōmino aedificāre volūerit, sed propter multum sāguinem quem effūderat, prohibitus est, et ipse collēgerat expēnsas : Sālon quōque fīlius ejus idīpsum, quod ipse fācere optāverat, jubēnte et auxiliānte Deo, perfēcit, et templum cum altāri, et reliqua ad divinum cultum peragendum consecrāvit : in libro Regum lēgitur. Fecit ergo Sālon in tēpore illo festivitātem cēlebrem, et omnis Israel cum eo, multitūdo magna ab intrōitu Emath usque ad rivum Aegypti, coram Dōmino Deo nostro septem diēbus, et septem diēbus, id est, quatuōrdecim diēbus et in die octāva dimisit pōpulos.

℟. O quam metuendus est locus iste : * Vere non

est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli. *℟.* Hæc est domus Dōmini firmiter aedificāta, bene fundāta est supra firmam petram. — Vere non est.

De Consec. dist. i. cap. xvij.

Lectio vj.

Solemnitates dedicationum ecclesiarum et sacerdotum, per singulos annos solēmniter sunt celebrāndæ, ipso Dōmino exēplum dante, qui ad festum dedicationis templi, omnibus id faciēdi dans formam, cum reliquis pōpulis eāmdem festivitātem celebrāturus venit, sicut scriptum est : Facta sunt Encænā in Jerosōlymis, et hiems erat, et ambulābat Jesus in templo in pōrticu Salomōnis. Quod autem octo diēbus Encænā sint celebrānda, in libro Regum perācta dedicatione templi, reperietis.

℟. Mane surgens Jacob erigēbat lapidem in tītulum, fundens oleum desuper, votum vovit Dōmino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. *℟.* Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere. Glōria Patri. Vere.

In Festis B. Mariæ Virginis

PER ANNUM.

IN I. VESPERIS.

Añā. Dum esset Rex * in accūbitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psalmus cix.

Dixit Dōminus Dōmino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabēlium pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dōminus ex Sion : * domināre in medio inimicōrum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendōribus sanctōrum : * exūtero ante luciferum genui te.

Jurāvit Dōminus, et non pœnitēbit eum : * Tu es sacerdos in ætēnum secundum ordinem Melchisedech.

Dōminus a dextris tuis, * confrēgit in die iræ suæ reges.

Judicābit in natiōnibus, implēbit ruinas : * conquassābit cāpita in terra multōrum.

De torrēnte in via bibet : * proptērea exaltābit caput.

Añā. Dum esset Rex in accūbitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Añā. Læva ejus * sub cāpite meo, et dēxtera illius amplexābitur me.

Psalmus cxij.

Laudate pūeri Dōmini : * laudate nomen Dōmini.

Sit nomen Dōmini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occāsum, * laudābile nomen Dōmini.